

ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Інформація має виняткове значення для розвитку підприємництва в сучасних умовах, адже вона стає не просто передумовою здійснення виробничого процесу, а перетворюється у важливий ресурс, який визначає фактори виробництва, його динаміку, загальну спрямованість усього суспільного розвитку.

Питома вага зайнятого у сфері виробництва та передаванні інформації кадрового потенціалу постійно зростає порівняно з традиційними сферами. Інформаційна індустрія стає рушійною силою технічного прогресу та розвитку економіки в цілому. Засобом забезпечення конкурентних переваг у постіндустріальному суспільстві стають інформаційні ресурси і здатність суб'єктів господарювання до інновацій. Тому вивчення проблем інформаційного забезпечення підприємницької діяльності вкрай важливе як у теоретично-методологічному аспекті, так і в практичному.

Метою представленої публікації є розроблення теоретико-методологічних і методичних засад формування системи інформаційного забезпечення розвитку підприємницької діяльності в Україні.

Формування інформаційного суспільства — один із національних пріоритетів нашої держави. Широке впровадження інформаційно-комунікаційних технологій дає потужний імпульс інноваційному розвитку, економічному, соціально-політичному та культурному життю українського суспільства.

Особливості інформації в системі ринкових відносин як елемента і сфери ринкової діяльності досліджено в працях В. Іноземцева [3], А. Маршалла [6], Д. Лук'яненка [11], О. Чубукової [13], А. Чухна [14], J.E. Stiglits [15]. Особливу увагу проблемам інформації та її впливу на поведінку суб'єктів економічної діяльності приділяють фахівці з менеджменту, серед яких на-самперед необхідно відзначити П. Друкера [2], М. Портера [8] та ін. Складність і багатогранність проблем інформаційної сфе-

ри зумовлюють необхідність та важливість подальшого теоретичного дослідження її соціально-економічної сутності, впливу на фактори виробництва, систему економічних відносин, розв'язання багатьох практичних проблем, пов'язаних з інформаційною діяльністю, розробленням виваженої державної політики управління процесом інформатизації та використанням її в інтересах усього суспільства. Особливої уваги потребує дослідження проблеми формування системи інформаційного забезпечення розвитку конкурентоспроможного підприємництва, здатного ефективно діяти в межах глобальної економіки [4, 5].

Сьогодні сфера виробництва і поширення інформації є передумовою розвитку як окремих галузей, так і економіки й суспільства в цілому. Принципово важливим для з'ясування сутності сучасних соціально-

економічних процесів є дослідження впливу інформації на розвиток факторів виробництва та систему соціально-економічних відносин у суспільстві.

Процес розвитку всіх основних елементів виробництва здійснюється завдяки зростанню їхньої інформаційної насиченості. Відповідно зростають вимоги до інформаційно-аналітичних здібностей основного фактора виробництва — людського ресурсу. Підвищується мінімально необхідний рівень освіти, формується потреба в таких навичках працівника, як уміння орієнтуватися у великих інформаційних масивах, відбирати найголовніше і не розпорошуватися на дрібниці, сприймати нове і бути здатним до постійного навчання, самооновлення.

У сучасних умовах ефективно управління високотехнологічним виробничим процесом можливе лише на основі належного інформаційного забезпечення, оскільки ефективно управляти будь-яким об'єктом можна лише за умов наявності повної та достовірної інформації про стан і закономірності розвитку об'єкта й середовища, у якому він перебуває. Змінюється попит споживачів, який стає дедалі диверсифікованішим і відповідно інформаційно насиченішим, що зумовлює необхідність формування зовнішнього блоку інформації щодо характеристик товару й того, як його потрібно використовувати і підтримувати на ринку.

Суб'єкти підприємницької діяльності мають бути готові до сприйняття принципово нової інформації, яка здатна змінити їхнє уявлення щодо перспектив розвитку, способів і засобів їх досягнення. Готовність і здатність до змін є поштовхом до інноваційного характеру підприємницької діяльності.

Формування системи інформаційного забезпечення такої діяльності передбачає налагодження різноманітних інформаційних потоків, які утворюють інформаційні системи різного функціонального призначення чи географічного охоплення. Ці системи мають органічно доповнювати одна одну й

формувати певну субординовану та складнішу систему. Систему інформаційного забезпечення підприємницької діяльності (СІЗПД) ми визначаємо як сукупність взаємопов'язаних інформаційних систем, що опосередковують на міжсуб'єктному рівні відносини щодо організації та здійснення підприємництва. Мета створення СІЗПД — забезпечення повної і достовірної інформації для ефективного здійснення підприємницької діяльності. До головних функцій СІЗПД належать:

1) описова — забезпечення менеджерів підприємства всією необхідною зовнішньою та внутрішньою інформацією, завдяки якій формується уявлення про економічне середовище, реальні та потенційні можливості досягнення поставлених цілей;

2) аналітична — забезпечення керівного складу підприємства необхідною аналітичною інформацією для прийняття оперативних і стратегічних господарських рішень;

3) прогностична — формування інформаційної бази для прогнозування змін кон'юнктури ринку, розроблення відповідної стратегії поведінки суб'єктів господарювання, визначення напрямів досягнення конкурентоспроможності підприємницької діяльності.

Структура системи інформаційного забезпечення суб'єктів економічної діяльності визначається виконанням вищезазначених функцій у різних сегментах економіки. Цю схему можна розглядати також на різних рівнях управління підприємницькою діяльністю: на мікрорівні (як управління внутрішньою діяльністю підприємства) та на макрорівні — як управління всією сферою підприємницької діяльності. На макрорівні в узагальненому вигляді структуру такої системи представлено в таблиці 1.

На мікрорівні вирішальними факторами мотивації формування інформаційної системи управління підприємством є прагнення досягти вищого рівня прибутковості, зменшити витрати, здійснити інновації. На макрорівні інформаційне забезпечен-

Табл. 1. Система інформації, необхідної для забезпечення підприємницької діяльності суб'єкта господарювання

Інформаційні потоки (системи)	Описова функція	Аналітична функція	Прогностична функція
1. Про стан ринку З боку пропозиції	підприємства за галузями, регіонами (наявність, їхнє місцезнаходження, координати);	аналіз стану в галузі, тенденцій розвитку в часі, процесів концентрації, монополізації, капіталізації;	прогнозування розвитку галузі, появи нових конкурентів;
З боку попиту	потенційні споживачі, їхні доходи;	аналіз попиту на продукцію, споживчого ринку, динаміки доходів населення;	прогнози тенденції зміни платоспроможного попиту;
2. Про стан ринку праці	кількість трудових ресурсів, зайнятих і безробітних, за фахом і кваліфікацією, за галузями і регіонами;	аналіз структурних, професійних, регіональних змін на ринку праці;	передбачувані тенденції змін на ринку праці;
3. Про стан фінансового сектора	фінансові показники діяльності підприємств: обсяги капіталу, обороту, прибутку, інвестицій;	аналіз фінансових показників у часі за регіонами і галузями;	прогнозування фінансового розвитку економіки, галузі, підприємства;
4. Про зовнішньо-економічну діяльність	обсяги імпорту й експорту, географія та масштаби ЗЕД;	аналіз галузевої структури зовнішньої торгівлі, регіональних тенденцій, проблем виходу підприємств на зовнішні ринки, проблем митного регулювання, демпінгу тощо;	прогнозування основних тенденцій розвитку світових ринків та перспектив виходу на них вітчизняних підприємств;
5. Про державне регулювання	нормативно-правові інструкції щодо порядку функціонування підприємств, оподаткування, кредитування, ЗЕД тощо.	аналіз змін державних актів, зміни банківської ставки відсотка, податкових пільг, політики кредитів та субсидій.	прогнози передбачення змін державної політики відносно підприємництва.

ня необхідне не стільки для безпосереднього управління підприємством, скільки для встановлення загальних правил функціонування суб'єктів господарювання та створення конкурентного середовища. На макрорівні ефективність, окрім суто економічних критеріїв, доповнюється іншими, які вже визначають соціально-економічний розвиток суспільства. Це насамперед критерії національної та екологічної безпеки. Вплив інформації проявляється у підвищенні загальної ефективності суспільного виробництва, розвитку нових галузей, змінах у структурі зайнятості населення.

Важливо визначити основні функціональні залежності між інформацією та діями суб'єктів господарювання на рівні підприємств, коли інформація стає потужним фактором прискорення кардинальної перебудови виробничих процесів, впливаючи вже не на окремі ланки, а на весь процес у цілому. Змінюється характер конкуренції, формуються нові можливості конкурентної боротьби й нові способи досягнення конкурентних переваг, скорочуються витрати виробництва, прискорюються трансакції та змінюється сам кінцевий продукт.

Роль держави у створенні системи інформаційного забезпечення, на нашу думку, полягає передусім у встановленні стратегічних орієнтирів розвитку економіки країни та у відповідному створенні умов для функціонування ефективної і прозорої інформаційної системи, яка б забезпечувала доступність до необхідної інформації й давала можливість повніше враховувати потреби ринку, своєчасно усувати інформаційну асиметрію і водночас визначала сфери та механізми захисту інформації.

Необхідність удосконалення державного регулювання процесу інформаційного забезпечення підприємництва зумовлена низкою факторів. По-перше, ринкові механізми стають дедалі визначальнішими для поширення інформації. При цьому вони можуть породжувати й певні негативні моменти, зокрема викривлення інформації. По-друге, враховуючи те що поширення інформації також відбувається спонтанно і фрагментарно, існує об'єктивна необхідність формування в суспільстві єдиних інформаційних мереж у межах розвитку загальнонаціональної інфраструктури підприємництва. По-третє, важливою проблемою для будь-якої держави, й України в тому числі, є ефективне перебування в глобальному інформаційному просторі, для чого необхідні комплексні зусилля щодо розвитку технічних можливостей інформаційної інфраструктури, забезпечення доступності інформації для всіх громадян і суб'єктів господарської діяльності, сприяння розвитку бізнесу в інформаційній сфері. По-четверте, мають працювати механізми обмеження доступу і захисту інформації, яка становить державну або комерційну таємницю, стосується приватного життя людей, а також захист юридичних прав на інформацію, що є інтелектуальною власністю. По-п'яте, наявність на ринку інформаційної асиметрії потребує коригування дій [5].

На нашу думку, держава має ініціювати такі основні групи заходів щодо створення

системи інформаційного забезпечення підприємницької діяльності:

- удосконалення адміністративних процедур, спрямованих на гарантування необхідного рівня якості: стандартизації, реєстрації, сертифікації, ліцензування тощо;

- створення державних інститутів інформаційної інфраструктури (організація системи урядової, науково-технічної інформації) та відповідно порядку акумулювання різноманітних даних і доступу до них;

- сприяння діяльності приватних суб'єктів інформаційного забезпечення шляхом інвестування, податкових пільг, регулювання тарифів природних монополістів, сприяння притоку іноземних та вітчизняних приватних інвестицій тощо.

Зростання масштабів й ускладнення структури підприємництва зумовлюють потребу формування єдиної загальнонаціональної інформаційної системи, яка б забезпечувала необхідні зв'язки між її суб'єктами. Налагодження таких зв'язків, чіткість, прозорість, доступність і достовірність будь-якої інформації є сьогодні важливими умовами для ефективної підприємницької діяльності.

На основі всебічного аналізу поглядів щодо сутності й структури інформаційної сфери обґрунтовано власне трактування цього поняття на підставі відповідного розуміння сутності інформаційної діяльності. На нашу думку, інформаційна сфера — це такий сегмент сучасної економіки, суб'єкти якого здійснюють свою діяльність щодо одержання, використання, поширення чи зберігання інформації, а також технічного обслуговування цих процесів. Інформаційна сфера поділяється на два сектори: 1) сектор інформаційно-комунікаційних технологій, результатом діяльності якого виступають технічні засоби, програмне забезпечення тощо; 2) сектор інформаційно-аналітичної діяльності, результатом функціонування якого є інформаційні ресурси в будь-якому вигляді:

віртуальні або на технічних носіях (книги, журнали, документи, дискети, компакт-диски, фільми тощо). В обох секторах відбуваються процеси одержання, використання, поширення та зберігання інформації. У межах сектора функціонують підприємства й фірми, що виробляють і обслуговують технічні засоби передавання, збереження та приймання інформації. У другому секторі надають інформаційні та інформаційно-аналітичні послуги різним споживачам: підприємствам і організаціям, установам державної влади, окремим громадянам. Переважна більшість суб'єктів інформаційно-аналітичної діяльності надає не первинну інформацію (облікову), а інформацію більш високого порядку – аналітичну чи прогностичну. Таким чином, розвиток інформаційного підприємництва стає передумовою формування та функціонування сучасної інформаційної інфраструктури економічної системи суспільства.

В Україні цей сектор економіки представлений такими відомими агенціями, як Український центр економічних і політичних досліджень ім. О. Разумкова [12], Українсько-європейський консультативний центр (UEPLAC), Міжнародний центр перспективних досліджень [7] та ін. Ці агенції здійснюють дослідження в різних сферах суспільного життя: економіці, політиці, культурі тощо. Сформувалася також мережа інформаційно-консалтингових компаній у різних сферах бізнесової діяльності: маркетингу, агросекторі та харчовій промисловості, зовнішній торгівлі, паливно-енергетичному комплексі та ін. У сфері новинного бізнесу заслуговує на увагу досвід роботи компанії «Інфо-сервіс-груп», яка випускає і поширює електронною поштою щоденні й щотижневі інформаційні дайджести [4].

На розвиток інформаційного бізнесу вирішальним чином впливають державна політика, створення законодавчих умов для діяльності його суб'єктів, входження у світові глобальні інформаційні системи. Прозорість

внутрішнього та зовнішнього середовища підприємницької діяльності має бути забезпечена передовсім створенням інституційних і технічних передумов поширення інформації в країні. З іншого боку, це потребує недопущення монополії на поширення інформації як на мікро-, так і на макрорівнях.

У розвинених країнах законодавчо встановлені механізми надання інформації щодо основних реєстраційних даних про суб'єкти господарювання. Завдяки цьому формується прозоре інформаційне середовище, що сприяє розвитку підприємницьких відносин, прискорює трансакції та зменшує витрати на них. В Україні поки що ці процеси не відпрацьовані й потребують як законодавчого оформлення, так і організаційного розвитку.

Автор проаналізував діяльність підприємств, які належать до інформаційної сфери. Це насамперед підприємства, які технічно забезпечують передавання інформації: зв'язок, комп'ютерне обслуговування, створення програм і оброблення даних, забезпечення технічного контролю, а також підприємства, які здійснюють розроблення в галузі гуманітарних наук, дослідження ринку та вивчення громадської думки, надають консалтингові, рекламні послуги тощо. Здійснюючи широкий діапазон видів діяльності, ці підприємства становлять лише незначну частку в загальній кількості підприємств, що в цілому свідчить про нерозвиненість інформаційної сфери в Україні.

Особливе місце в процесі розвитку системи інформаційного забезпечення підприємництва посідає сектор інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ), функціональним призначенням якого є технічне забезпечення процесів передавання, прийняття, накопичення та збереження інформації. Ринок ІКТ – це більш як 13 тис. підприємств із загальним обсягом доходів у 2007 р. 59 млрд грн. Важливість ринку ІКТ у контексті розвитку економіки України за останні роки суттєво зросла. Якщо у 2003 р. частка цього

ринку в загальному обсязі ВВП становила 4,9 %, у 2004 р. — 6,1 %, у 2005 р. — 6,5 %, у 2006 р. — 6,4 %, то у 2007 р. — 9 %. При порівнянні динаміки зростання складників ринку за минулий рік маємо такі показники: ринок телекомунікацій — 28 %, промисловість — 6,2 %, економіка в цілому — 7% [1].

Зазначимо, що в міжнародній практиці ще не існує єдиного методологічного підходу стосовно визначення питання, які саме види діяльності належать до цього сектора. Разом із тим окремі країни та міжнародні організації вже розробили власні підходи, що дає можливість здійснити порівняльний аналіз рівня розвитку сектора ІКТ у різних країнах світу. Зокрема, розроблено «Індекс готовності суспільства до функціонування в глобальних мережах (ІГФГМ)», (Networked Readiness Index) [16].

Новим явищем у міжнародному бізнесі є електронна комерція, що з'явилася в останні роки минулого століття і стрімко поширюється. Розвиток електронної комерції не потребує значних витрат, але для цього необхідні певні інституційні передумови. По-перше, треба забезпечити достовірність учасників та їхніх операцій, безпеку передавання і зберігання інформації в мережі Інтернет. По-друге, важливим для України є врахування міжнародних норм регулювання електронного бізнесу (зокрема, розробленого Комісією ООН типового закону «Про електронну комерцію», 1996 р.) та вироблення власних правил розвитку цього сегмента ринку.

Які ж основні шляхи розвитку системи інформаційного забезпечення підприємницької діяльності в Україні? На нашу думку, найактуальнішими з них у сучасних умовах соціально-економічного розвитку країни є такі: формування інституційних засад цієї системи для гарантування інформаційної безпеки та якості інформації; створення технічної бази інформатизації; інституціалізація інформаційного середовища. І тут варто зважати на необхідність функ-

ціонування як державних інститутів, так і розгалуженої мережі інформаційних посередників у різноманітних організаційно-правових формах діяльності: приватних, неприбуткових, громадських організацій та фондів тощо.

В Україні вже створені організаційні, матеріальні та правові передумови формування системи інформаційного забезпечення підприємницької діяльності, а саме: удосконалено законодавчу базу, сферу інформаційних послуг, технічне забезпечення інформаційного середовища (у тому числі й завдяки вітчизняному виробництву), розвинуто інформаційний складник усіх відповідних інституцій у суспільстві [9, 10]. Унаслідок цього активізувався процес «первісного нагромадження» ресурсів інформаційного ринку, для подальшого розвитку якого необхідно створення сучасної інфраструктури розвитку підприємництва, адекватної вимогам глобального інформаційного простору.

Але тільки поєднання державного регулювання та дії ринкових механізмів забезпечує оптимальне функціонування інформаційної сфери економіки. Досягнення конкурентних переваг в умовах глобальної конкуренції можливе лише за умови взаємодії інститутів соціально-економічного розвитку суспільства й передусім держави. Формування системи інформаційного забезпечення підприємницької діяльності передбачає не лише створення умов для функціонування різних інститутів, але й координацію відносин між ними щодо виробництва, поширення та збереження різноманітних інформаційних продуктів.

На часі створення загальнонаціональної системи інформаційного забезпечення підприємництва, де не лише акумулюватимуть дані реєстру підприємств і організацій, основні результати їхньої діяльності, але й існуватиме доступ до різноманітних баз даних за допомогою новітніх інформаційних технологій. Наявність відкритої і достовірної інформації щодо вітчизняних

підприємств є важливим чинником успішних трансакцій між ними та їхнього ефективного виходу на зовнішні ринки, де, як відомо, надають перевагу тим партнерам, діяльність яких не перебуває в «тіні». Саме тому впровадження принципів «відкритої» інформації є умовою функціонування та розвитку цивілізованого підприємництва, яке передбачає ефективне використання державних методів регулювання.

Автор вважає, що основні напрями формування державної політики щодо підтримки інформаційного забезпечення розвитку підприємництва в Україні мають ґрунтуватися на таких засадах: подальше вдосконалення економічних, правових, соціальних умов розвитку підприємництва в інформаційній сфері; активний протекціонізм інформаційного потенціалу країни; створення необхідного інноваційного клімату в економіці; сприятливе середовище для ефективного виробництва якісно нових інформаційних продуктів; забезпечення цільового фінансування, кредитування, пільгового оподаткування інформаційних організацій; визначення пріоритетів розподілу державних ресурсів у сфері інформаційного виробництва; забезпечення доступу широких верств населення до інформації різного типу; підтримка інформаційних організацій, що функціонують на некомерційній основі у сферах освіти, фундаментальних наукових досліджень та інших секторів інформаційного виробництва.

Підсумовуючи деякі теоретично-методологічні аспекти дослідження процесу формування системи інформаційного середовища для розвитку підприємництва в Україні та забезпечення конкурентоспроможності національної економіки в глобальному просторі, можна констатувати:

1. Інформація є важливим чинником підвищення ефективності суспільного виробництва, забезпечення прискореного обігу фінансового, виробничого і товарного капіталу у відтворювальному циклі. Вона впли-

ває на структурну перебудову економіки, характер конкуренції, прискорення трансакцій, появу нових видів продукції.

2. Державне регулювання сфери інформаційного забезпечення підприємництва зумовлено пануванням ринкових відносин, що може породжувати викривлення інформації, проникнення її в усі сфери людської діяльності. Крім того, таке регулювання викликане необхідністю формування єдиних інформаційних мереж, тобто входженням України до глобального інформаційного простору.

3. Ефективне функціонування системи інформаційного забезпечення підприємницької діяльності в країні може здійснюватися лише на основі раціонального поєднання державного регулювання та дії ринкових механізмів. Державі належить особлива роль у забезпеченні доступності інформації, формуванні механізмів її захисту, сприянні розвитку таких сфер інформаційної діяльності, як освіта, наукові дослідження, система поширення науково-технічної інформації, які потребують фінансової та організаційної підтримки держави.

4. Інформаційна сфера є важливим сегментом сучасної економіки, суб'єкти якого здійснюють свою діяльність щодо одержання, використання, поширення чи зберігання інформації, а також щодо технічного обслуговування цих процесів. Інформаційна сфера поділяється на два сектори: сектор інформаційно-комунікаційних технологій і сектор інформаційно-аналітичної діяльності, які відрізняються як за функціональним призначенням, так і за характером інформаційного продукту.

5. Розвиток інформаційного підприємництва потребує державного регулювання: доступність входження в галузь, створення конкурентних умов діяльності, недопущення монополізму як із боку держави, так і з боку приватних компаній на поширення інформації.

Сьогодні, коли формуються основні засади вітчизняної економіки, надзвичайно важливим фактором прискорення економічного і соціального розвитку нашої держави є створення загальнонаціональної системи інформаційного забезпечення підприємницької діяльності, що сприятиме успішним трансакціям між суб'єктами господарювання та виходу їх на зовнішні ринки в умовах вступу України до СОТ.

1. Вектор. Дайджест для керівників. — К.: Інфо-сервіс-груп. — 10.04.2008р. — С.17.
2. Друкер П. Задачи менеджмента в XXI веке. — М.: Вильямс, 2000. — 272 с.
3. *Иноземцев В.* За пределами экономического общества. — М.: Academia — Наука, 1998. — 640 с.
4. *Корнев Ю.Г.* Інформаційно-аналітична діяльність як сфера бізнесу // Підприємництво, господарство, право. — 2003. — №12. — С.123–126.
5. *Корнев Ю.Г.* Проблеми формування загальнонаціональної системи інформаційного забезпечення розвитку підприємництва // Економіка: проблеми теорії та практики. — Дніпропетровськ, 2004. — Вип. 187. — Т. IV. — С. 857–865.
6. *Маршалл А.* Принципы политической экономии. — М., 1984. — Т. 2. — 310 с.
7. Міжнародний центр перспективних досліджень // www.icps.com.ua.
8. *Порттер М.* Конкуренция. — М.: Вильямс, 2000. — 495 с.
9. Про концепцію Національної програми інформатизації: Закон України від 04.02.98р. №75/98-ВР // Відомості Верховної Ради. — 1998. — №27–28.
10. Про Національну програму інформатизації: Закон України від 04.02.98р. №74/98-ВР // Відомості Верховної Ради. — 1998. — №27–28.
11. Стратегія економічного розвитку в умовах глобалізації / За ред. Д.Г. Лук'яненка. — К.: КНЕУ, 2002. — 538 с.
12. Український центр економічних і політичних досліджень ім. Олександра Разумкова // <http://www.ucers.org>.
13. *Чубукова О.* Формування національного інформаційного ринку // Економіка України. — 2001. — №1. — С. 89–90.
14. *Чухно А.А.* Постіндустріальна економіка: теорія, практика та її значення для України. — К.: ЛОГОС, 2003. — 632 с.

15. *Stiglitz J.E.* Information and the Change in Economics. Les Prix Nobel. — 2001. — P. 472.

16. Measuring the Information Economy 2002 // www.oecd.org.

Ю. Корнев

ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Резюме

У статті досліджено вплив інформації на розвиток факторів виробництва та систему соціально-економічних відносин у суспільстві в цілому. Розглянуто основні засади системи інформаційного забезпечення підприємницької діяльності як сукупності взаємопов'язаних інформаційних систем, що опосередковують на міжсуб'єктному рівні відносини щодо організації та здійснення підприємництва. Обґрунтовано поняття сутності й структури інформаційної сфери з погляду здійснення інформаційної діяльності. Проаналізовано діяльність вітчизняних підприємств, які належать до інформаційної сфери виробництва. Доведено, що тільки поєднання державного регулювання та ринкових механізмів забезпечить оптимальне функціонування інформаційної сфери як важливого складника економіки України.

Yu. Kornjev

INFORMATION PROVISION OF ENTREPRENEURIAL ACTIVITIES DEVELOPMENT

Summary

Information influence on production factors development and social-economic relations in general are investigated in the article. The main fundamentals of information provision system for entrepreneurial activity as a cluster of interconnected information systems that regulate relations on personal level regarding organization and entrepreneurial business conduct. The concept of essence and structure of information field from the point of information activity is substantiated. Activity of the national companies that belong to information manufacturing is analyzed. It's proved that combination of state regulation and market mechanisms will provide optimal functioning of information field as important part of Ukrainian economy.